

**MINISTERUL FINANTELOR
PUBLICE**

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr.17
Sector 5 , .X.,
CP 050741
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336.85.48
e-mail:Contestatii.ANAF@anaf.ro

**DECIZIA NR. 42 /2017
privind soluționarea contestației depusă de
.X. S.A. din localitatea .X., jud..X., înregistrată la
Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor
din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală sub
nr. A_SLP 106/17.01.2017**

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. prin adresa nr. .X./12.01.2017, înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr.A_SLP 106/17.01.2017, asupra contestației formulate de .X. S.A., înregistrată la ONRC sub nr.X./1991, CUI .X. cu sediul social în localitatea .X., .X., jud..X., prin avocat .X., conform împuternicirii avocațiale seria PH nr.X./2016 din 14.12.2016 aflată în original la dosarul cauzei.

Societatea contestă Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./06.12.2016 și Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr..X./06.12.2016 pentru suma totală de .X. lei, reprezentând accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată, impozitului pe construcții și redevenței miniere, precum și penalități de nedeclarare pentru obligații fiscale principale nedeclarate sau declarate incorect și stabilite de organul de inspecție fiscală prin decizii de impunere.

În raport de data emiterii Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii și a Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare, respectiv **06.12.2016**, contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.270 alin.(1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. la data de **28.12.2016**, conform ștampilei registraturii acestei instituții aplicată pe contestația aflată în original la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.268, art.269, art.270 alin.(1) și art.272 alin.(5) lit.d) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este investită să soluționeze contestația formulată de .X. S.A..

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./06.12.2016 și a Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr..X./06.12.2016, emise de organele fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice .X., .X. S.A. reiterează argumentele invocate prin contestația înaintată la data de 06.12.2016, formulată împotriva Deciziei de impunere nr.F-PH .X./28.11.2016, respectiv susține faptul că Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./06.12.2016 ar fi nelegală, având în vedere că a fost emisă în baza OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală care nu mai este în vigoare, și nu în baza Legii nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data emiterii acesteia.

Cât privește decizia reprezentând penalități de nedeclarare, societatea arată că a declarat, calculat și virat în mod corect și legal redevența minieră.

De asemenea, contestatara susține că decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii cu privire la redevențele miniere este nelegală pentru motivele de nelegalitate care afectează și decizia de impunere.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./06.12.2016, în temeiul art.88 lit.c) și art.119 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, organele fiscale au calculat în sarcina contestatarei accesorii pentru plata cu întârziere a taxei pe valoarea adăugată, impozitului pe construcții și redevenței miniere, în sumă totală de .X. lei.

Documentele prin care s-a individualizat baza impozabilă sunt Decizia de impunere nr.F-PH .X./29.11.2016, precum și declarațiile 100 și 300 enumerate în Anexa la decizia contestată.

Prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr..X./06.12.2016, în temeiul art.98 lit.c) și art.181 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, organele fiscale au calculat în sarcina contestatarei penalități de nedeclarare, în sumă de .X. lei, pentru obligații fiscale principale nedeclarate sau declarate incorect și stabilite de organul de inspecție fiscală prin Decizia de impunere nr.F-PH .X./28.11.2016.

III. Luând în considerare constatările organelor fiscale, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile legale invocate de organele fiscale și de contestatară, se rețin următoarele:

A. Aspecte procedurale

Referitor la argumentul societății potrivit căruia Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./06.12.2016 este nelegală deoarece a fost emisă în baza OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care nu mai era în vigoare la data emiterii acesteia, organul de soluționare a contestației reține următoarele:

Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./06.12.2016 a fost emisă în baza art.88 lit. c) și art.119 din

Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, pentru plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor sociale și a altor venituri ale bugetului general consolidat.

Organul de soluționare reține că aceleași prevederi sunt preluate sub aceeași formă și în Legea nr.207/2015 privind Noul Cod de procedură fiscală, respectiv la art.98 lit. c) și art.173.

Practic, dacă indicarea eronată a temeiului juridic ar determina anularea actului, scopul pentru care legea a fost instituită, respectiv stabilirea corectă a impozitelor și taxelor, nu ar fi împlinit întrucât contribuabilul nu ar datora obligații fiscale grație unei erori procedurale minore, neesențiale și nu ca urmare a prezentării de argumente și documente care să clarifice litigiul în favoarea sa în urma aplicării principiului contradictorialității.

Se reține că accesoriile aferente unui debit reprezintă o sancțiune pentru neplata debitului, fiind aferente unor sume care au stat la dispoziția contribuabilului, bugetul de stat fiind prejudiciat prin neîncasarea creanței cuvenite în termenele stabilite de lege.

Potrivit doctrinei, se reține că trăsăturile generale ale nulității sunt nesocotirea dispozițiilor legale privitoare la elementele imperative pe care trebuie să le conțină actul administrativ fiscal, producerea unei vătămări ca urmare a lipsei elementelor anterior precizate precum și ca respectiva vătămare să nu poată fi înlăturată în alt mod decât prin anularea actului, astfel încât, se desprinde concluzia potrivit căreia sancțiunea nulității intervine ca o ultimă rațiune, numai în măsura îndeplinirii cumulate a condițiilor mai sus prezentate.

În concluzie, se reține că argumentul contestatarii referitor la încălcarea prevederilor legale în baza cărora a fost emisă Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./06.12.2016 contestată, nu poate fi avut în vedere în soluționarea favorabilă a contestației, fapt pentru care se va trece la soluționarea pe fond a contestației.

B. ASPECTE DE FOND

1. Referitor la accesoriile în sumă de .X. lei aferente redevenței miniere stabilită suplimentar prin Decizia de impunere nr. F-PH

.X./29.11.2016 și la penalitățile de întârziere în sumă de .X. lei, cauza supusă soluționării este dacă .X. S.A. datorează accesoriile și penalitățile de nedeclarare aferente redevenței miniere, în condițiile în care prin Decizia nr.X/01.02.2017, organul de soluționare a contestației a reținut că obligațiile principale nu sunt datorate.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./06.12.2016 organele fiscale au calculat în sarcina contestatarii dobânzi și penalități de întârziere, în sumă de **.X. lei**, aferente redevenței miniere stabilită prin Decizia de impunere nr.F-PH .X./29.11.2016.

Prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr..X./06.12.2016 organele fiscale au calculat în sarcina contestatarii penalități de nedeclarare, în sumă de **.X. lei**, pentru obligații fiscale principale nedeclarate sau declarate incorect și stabilite de organul de inspecție fiscală prin Decizia de impunere nr. F-PH .X./29.11.2016.

Prin contestația formulată, societatea susține că a declarat, calculat și virat corect redevența minieră fapt pentru care nu datorează nici accesoriile stabilite de organele fiscale și nici penalitățile de nedeclarare.

Documentul prin care s-a individualizat baza impozabilă îl reprezintă Decizia de impunere nr. F-PH .X./29.11.2016.

În drept, conform prevederilor art.50 alin.(2) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

„(2) Anularea ori desființarea totală sau parțială, cu titlu definitiv, potrivit legii, a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage anularea, desființarea sau modificarea, totală sau parțială, atât a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale individualizate în actele administrative fiscale anulate, desființate ori modificate, cât și a actelor administrative fiscale subsecvente emise în baza actelor administrative fiscale anulate, desființate sau modificate, chiar dacă actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente au rămas definitive în sistemul căilor administrative de atac sau judiciare ori nu au fost contestate. În acest caz, organul fiscal emitent, din oficiu sau la cererea contribuabilului/plătitorului, emite un nou act administrativ fiscal,

prin care desființează sau modifică în mod corespunzător actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente.”

Din prevederile legale invocate se reține că anularea creanțelor fiscale principale determină anularea creanțelor fiscale accesorii aferente acestora, precum și anularea actelor administrativ fiscale subsecvente.

Organul de soluționare a contestației reține că debitul principal, reprezentând redevență minieră, pentru care au fost calculate accesorii și penalități de nedeclarare a fost anulat prin Decizia de soluționare a contestației nr..X./01.02.2017, organul de soluționare a contestației dispunând anularea Deciziei de impunere nr.F-PH .X./28.11.2016 pentru suma de .X. lei. În consecință, organul de soluționare a contestației va proceda la:

- **anularea parțială** a Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./06.12.2016, respectiv pentru suma de **.X. lei, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente redevenței miniere;**
- **anularea** Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr..X./06.12.2016 pentru suma totală de **.X. lei, reprezentând penalități de nedeclarare pentru obligații fiscale principale nedecarate sau declarate incorect și stabilite de organul de inspecție fiscală prin Decizia de impunere nr.F-PH .X./28.11.2016.**

Luând în considerare cele reținute anterior, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate, se vor aplica prevederile art. 279 alin. (1) și (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.3 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit cărora:

“(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă

(2) În cazul admiterii contestației se decide, după caz, anularea totală sau parțială a actului atacat.”

se va admite contestația formulată de .X. S.A. și se va:

- anula parțial Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./06.12.2016, respectiv pentru suma de **.X. lei, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente redevenței miniere;**
- anula total Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr..X./06.12.2016, pentru suma totală de **.X. lei, reprezentând penalități de nedeclarare pentru obligații fiscale principale nedeclarate sau declarate incorect și stabilite de organul de inspecție fiscală prin Decizia de impunere nr.F-PH .X./28.11.2016.**

2. Referitor la suma de X lei, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată și impozitului pe construcții, cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor se poate pronunța cu soluționarea pe fond a contestației în condițiile în care pentru aceasta sumă societatea nu aduce argumente și nu invocă temeuri de drept în susținerea propriei cauze.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./06.12.2016, organele fiscale au calculat în sarcina contestatarii următoarele:

- dobânzi și penalități de întârziere aferente TVA în sumă de **X lei** pentru perioada 25.04.2016 – 28.04.2016;
- dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe construcții în sumă de **X lei** pentru perioada 26.09.2016 – 12.10.2016.

Documentele prin care a fost individualizată baza impozabilă sunt declarațiile 100 și 300 depuse de societate, respectiv Declarația nr..X./19.05.2016 și Declarația nr..X./21.04.2016.

Societatea, deși contestă Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./06.12.2016, nu aduce argumente și nu invocă temeuri de drept referitoare la dobânzile și penalitățile de întârziere aferente TVA și impozitului pe construcții, cu privire la modul de calcul al acestora (perioada de calcul, cota aplicată).

În drept, sunt incidente dispozițiile art.269 alin.(1) lit.c) și lit.d) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază”.

Totodată în speță sunt incidente și prevederile pct.11.1 lit.b) din O.P.A.N.A.F. nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, unde se specifică :

„11.1. Constația poate fi respinsă ca: [...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației”,

coroborate cu prevederile pct. 2.5 din același act normativ, potrivit cărora :

„2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

Incidente speței sunt și prevederile art.276 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează :

„ART. 276 Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

precum și de art.73 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

„ART. 73 Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale:

(1) Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatara este cea care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune, una naturală și de o implacabilă logică juridică, este aceea că sarcina probei revine contestatorului.

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatarei, ci un imperativ al interesului personal al aceleia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Având în vedere considerentele Înaltei Curți de Casație și Justiție din Decizia nr.3250/18.06.2010, se reține că: *„motivarea contestației în procedura administrativă se poate face, sub sancțiunea decăderii, în termenul de 30 de zile în care se putea formula și contestația administrativă, iar nedepunerea motivelor în acest termen duce la respingerea contestației ca nemotivată.”*

Organul de soluționare a contestației reține că, organele fiscale au stabilit suplimentar prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii, dobânzi și penalități de întârziere aferente TVA în sumă de **23 lei**, precum și dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe construcții în sumă de **X lei**.

Întrucât societatea nu a depus documente, nu a adus argumente și nu a invocat temeieri de drept în susținerea propriei cauze, cu privire la perioada de calcul, cota aplicată, se reține că organul de soluționare nu se poate investi pe fondul cauzei pentru acest capăt de cerere.

Astfel, având în vedere reținerile de mai sus, în baza prevederilor art. 279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct.11.1 lit.b) din O.P.A.N.A.F. nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se va **respinge contestația ca nemotivată** pentru acest capăt de cerere.

Pentru considerentele reținute în prezenta decizie și în temeiul prevederilor legale invocate se:

DECIDE

1. Admiterea parțială a contestației și anularea parțială a Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./06.12.2016, respectiv pentru suma de .X. lei, reprezentând accesorii aferente redevenței miniere, precum și anularea Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr..X./06.12.2016, pentru suma totală de .X. lei, reprezentând penalități de nedeclarare pentru obligații fiscale principale nedeclarate sau declarate incorect și stabilite de organul de inspecție fiscală prin Decizia de impunere nr.F-PH .X./28.11.2016.

2. Respingerea ca nemotivată a contestației formulată de .X. S.A. împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./06.12.2016, respectiv pentru suma de X lei, reprezentând accesorii aferente TVA și impozitului pe construcții.

Punctul 2 din prezenta decizie poate fi atacat la Tribunalul .X. sau Tribunalul .X. în termen de 6 luni de la data comunicării.

**DIRECTOR GENERAL,
X**